

hvorledes Fællesudvalget kunde give sig til at afgive Betænkning og gjøre Indstilling over hele det store Afstnit af disse to Lovforslag, hvorom begge Tingene ere fuldstændig enige. Jeg anser det for aldeles umuligt efter § 53. Hvis den ærede Ordfører har denne Forestilling, at det kunde lade sig gjøre, gad jeg dog i al Verden vide, hvorfor vort Forslag skulde gaa til Fællesudvalg, thi der vilde det ogsaa aabne Forhandlinger paa forskellige Punkter med Landstinget og der vilde man selvfølgelig have en sikker, formel Frihed. Jeg forstaaer imidlertid godt, hvorfor saadanne Omveie ere benyttede. De kunne foreløbig gjøre et vist Indtryk navnlig paa Stemningen, der overhovedet ikke staa i Forstaaelse til Sagens Realitet. Da det ærede Medlem saa imidlertid kom fra det og gik videre, var det navnlig vort Forslags eget Indhold, der var Grunden til, at han maatte afvise denne Sags videre Behandling, og i den Anledning siger han for det Første, at det er et Opryck af et gammelt Forslag med Forværrer. Det er besynderligt, saa Meningerne ere delte. Det ærede Medlem siger, at det er et Opryck, altsaa af gamle Venstreforslag, medens hans Allerede fra Stege (Vojen) siger, at det er en fuldstændig Forladen af de gamle Forslag, at det er Punkt for Punkt i Strid med, eller som det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg) ved 3die Behandling sagde, paa alle Punkter stridende mod, hvad Venstre tidligere har vedtaget. Paa disse to forskellige Udtalelser mødes de omfavnende hinanden mod mit Forslag. Jeg vil bede de to ærede Herrer at forklare sig for hinanden indbyrdes, at tage en Debat op om, hvem der har Ret. Et af Lo maa være galt. Nu er det iøvrigt mærkeligt nok, at den ærede Ordfører mener, at det er en Forværrelse fra tidligere Forslag. Vi have loyalt erkjendt, overensstemmende med, hvad der er faktisk rigtigt, at der er paa et Punkt en bestemt reel Smøbedommen baade med Hensyn til det militært Nyttige og det Finansielle, nemlig angaaende Garnisonstjenesten. Det er ogsaa erkjendt andetsteds. Desuagtet tror den ærede Ordfører for at faae sin Stilling holdbar i denne Situation at kunne male saaledes Sort for ikke at sige Graat i Graat. Nei! den ærede Ordfører maa tillade mig, at jeg vender hans Sætning om. Hans Forslag er et Opryck af gamle Forslag med Forværrer. Dette ærede Medlem har opryckt de gamle Regjeringsforslag, der Navn efter Navn ere blevne forfaste, uden at man engang har kunnet naae til det sidste grundlovsmaessige Stadium med dem, og har derpaa bygget forskellige Tilbygninger til meget betydelige Beløb, saaledes er det ærede Medlems Forslag, saa at jeg ikke tror, at det ærede Medlem i dette Tilfælde skulde tale om Strikke i hængt Mand's Hus. Det ærede Medlem har Ret i dette, at vort Forslag er i alt Væsentligt det gamle Venstreforslag, men med Forbe-

dringer henimod hans, men man maa give mig Ret i, at hans Forslag er Regjeringens tidligere ikke vedtagne Forslag med yderligere gaaende finansielle Fordringer. Naar det ærede Medlem kun indrømmer mig dette, vil jeg dernæst indrømme ham dette One, at, skjøndt vort Forslag, hvad jeg nærmere skal komme til, er, jeg gjentager det, et fuldt forvarligt Hærløvsforslag, vil det, saaledes som jeg ser paa den politiske Situation, i alt Fald ikke usorandret kunne blive til Lov. Det kan ikke vinde de 3 Faktors Stemning for sig, saa at det kan blive til endelig Lov, og derfor have vi erklæret os villige til at gjøre Indrømmelser ud over dette i Forening med de andre Faktorer. Det er det, hvortil det ærede Medlem ikke har gjort noget Tilsvarende, og som han vil forhindre bliver forsøgt. Naar det ærede Medlem anfører disse tidligere Ord af mig, staa jeg ved dem ligesom ved enhver af de Udtalelser, jeg her har brugt, thi jeg har brugt dem med alvorligt Overlæg, og jeg vil gjøre Mit til, at denne Sag kan fremmes paa en ærefuld og nyttig Maade, men naturligvis ikke paa en Maade, der ikke er ærefuld eller nyttig, altsaa ved gjensidig Afgtelse for hinandens Standpunkter og ikke ved Dittat fra den ærede Ordførers Side. — Dernæst siger det ærede Medlem om vort Forslag, at det ikke kan bruges fra Folkethingets Side som en Forhandlingsbasis; thi det er et Reduktionsforslag, hvorimod hans er et Revisionsforslag. Hvad forstaaer det ærede Medlem ved at revidere? Lad os tage et Hus! vi rette derpaa, vi revidere det, det vil sige, vi efterse det, sige det op, pynte det lidt op hist og her, tætte Taget og gjøre det bedre istand til at modstaa Regn og Blæst. Dermed have vi revideret og efterset det. Er det det, som Landstinget eller det ærede Medlem har gjort ved sit Forslag? Det ærede Medlem har jo paa alle Punkter spjætt flere Tilbygninger til. Er det at revidere, er det at efterse? Det ærede Medlem har faaet flere Værelser og naturligvis mange flere pant uniformerede Folk med Lønninger og Pensioner i disse Værelser; er det at revidere? Nei, det er at forsøge. Det ærede Medlems Forslag er gjennemgaaende et Uvidelsesforslag, og derfor repræsenterer det ogsaa 1,300,000 Kr. mere end Gjennemsnittet af Hærens Budget i de første 6 Aar efter Hærløvens Vedtagelse her i Landet. Vort Forslag staaer paa det Tal, som er nøiagtig, endogsaa paa 1,000 Kr. nær, det samme som Gjennemsnittet af det Beløb, der er anvendt til vort Hærvæsen efter § 22 i Finantsloven fra 1ste April 1868 til 1ste April 1874, uden at vi i den Henseende have haft bestemt Billie til at holde os indenfor en saadan Grændse. Vi forlange blot dette Beløb som Basis for yderligere Forhandlinger, og derom er det, den ærede Ordfører siger, at det er saa utaaleligt, uagtet han som Minister flere Gange har modtaget det som Bevilling paa